

DECIZIA NR.

privind soluționarea contestației formulate de **SC B SRL**
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice

Obiectul contestației îl reprezintă obligațiile suplimentare stabilite de organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr., având la bază Raportul de inspecție fiscală nr., în sumă de lei reprezentând taxa pe valoare adăugată respinsă la rambursare.

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art.207(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că, în speță, sunt îndeplinite dispozițiile art.209 (1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Serviciul Soluționare Contestații, din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice , este legal investit să se pronunțe asupra contestației.

I. Prin contestația formulată **SC B SRL** nu este de acord cu rezultatul actului de control și a deciziei, invocând următoarele:

- contestatoarea consideră că are dreptul să deducă taxa pe valoare adăugată aferentă facturilor externe/invoice nr.1/05.07.2007 și nr.2/20.08.2007 emise de către PF, reprezentând servicii de consultanță, deoarece a respectat prevederile legale, facturile respective conțin minimul de informații prevăzut la art.155, alin (5) și a beneficiat de serviciile de consultanță în domeniul agriculturii;

- codul IT02958300960 care apare în cele două facturi reprezintă o eroare care nu afectează dreptul de deducere a taxei pe valoare adăugată conform pct.60 din H.G. nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal;

- contractul de consultanță nr.1/20.06.2007 care apare în facturile mai sus amintite este înscris eronat și nu influențează dreptul de deducere a taxei pe valoare adăugată;

- contractele de consultanță nr.01/20.04.2007 și nr.02/01.07.2007 pentru care organele de inspecție fiscală menționează că nu se poate stabili cu exactitate data la care au fost încheiate, deoarece nu poartă număr de înregistrare, contestatoarea consideră, că acesta se poate stabili cu exactitate, acest lucru este prevăzut expres la finalul fiecărui contract;

- contestatoarea susține că, organele de inspecție fiscală invocă punctul 48 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 A și art.21, alin (4), lit.f) din Legea nr.571/2003 "al căror conținut nu are legătură cu exercitarea dreptului de deducere a TVA ci mai degrabă cu deductibilitatea cheltuielilor la calculul impozitului pe profit ,;

- de asemenea, susține că, precizările din adresa ANAF nr. invocate de organele de inspecție "nu sunt cunoscute contribuabililor, aceasta fiind probabil o adresă care circulă în regim intern";

- contestatoarea consideră că a respectat toate prevederile legale, ținând cont de faptul că există documente justificative, operațiunea a fost înregistrată în contabilitate la data

la care ea a avut loc în baza facturilor, astfel că exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoare adăugată aferentă facturilor externe/invoce nr.1/05.07.2007 și nr.2/20.08.2007 emise de PF a fost corect aplicată .

Argumentația juridică a contestatorului:

- art.145 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal;
- art.146, alin (1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal;
- art.155, alin (5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal;
- art.151², alin (1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal;
- H.G. nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal.

II. Prin Decizia de impunere nr. organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice au respins la rambursare taxa pe valoare adăugată în sumă de lei.

Verificarea s-a efectuat în baza adresei nr. emisă de Administrația Finanțelor Publice , înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr., prin care se înaintează Decontul de TVA al lunii septembrie 2007 cu opțiunea de rambursare a soldului sumei negative de TVA. Suma solicitată la rambursare este de lei.
Perioada verificată este 01.07.2007 – 30.09.2007.

În urma controlului, s-a constatat că **SC B SRL** a dedus taxa pe valoare adăugată, în sumă de lei, aferentă facturilor externe/invoce nr. și nr., emisă de PF, cod fiscal reprezentând servicii de consultanță, conform contractului nr.. Cele două facturi cuprind la rubrica beneficiar, atât datele de indentificare ale SC SRL actuală **SC B SRL**, cât și codul de taxa pe valoare adăugată a unui operator intracomunitar din statul membru Italia.

Organele de inspecție fiscală nu au putut stabili cu exactitate cine este beneficiarul serviciilor facturate de PF. De asemenea, au mai constatat că pe cele două facturi, mai sus menționate, este înscris contractul de consultanță nr., societatea neprezentând organelor de inspecție fiscală respectivul contract.

SC B SRL a prezentat alte două contracte de consultanță, respectiv nr.și nr., contracte la care nu se face referire în facturile externe/invoce nr. și nr.. Urmare celor de mai sus, organele de inspecție fiscală nu au admis la deducere taxa pe valoare adăugată aferentă facturilor externe/invoce nr. și nr., conform art.145, alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr.345/12.12.2007, organelor de inspecție fiscală invocă și prevederile art.6, alin.(2) din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, art.21, alin.(4), lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct.48 din H.G.nr.44/2004 pentru aprobarea Normelelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codului fiscal și precizările din adresa ANAF nr.96135/22.11.2007.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare la data controlului, se rețin următoarele:

În fapt, societatea a solicitat prin decontul de taxă pe valoare adăugată depus și înregistrat la Administrația Finanțelor Publice sub nr., rambursarea soldului sumei negative de TVA la data de 30.09.2007, în sumă de lei.

În baza acestei solicitări organele de inspecție fiscală din cadrul Serviciului Inspecție fiscală nr.1 și a adresei nr. emisă de Administrația Finanțelor Publice au efectuat inspecția

fiscală parțială, întocmind Raportul de inspecție fiscală nr., care a stat la baza emiterii Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr..

Perioada verificată este 01.07.2007 – 30.09.2007.

În urma verificării, s-a constatat că, **SC B SRL** a dedus taxă pe valoare adăugată în sumă totală de lei aferentă facturilor externe/invoce, astfel:

- factura nr. în sumă totală de lei din care taxa pe valoare adăugată în sumă de **lei**;
- factura nr. în sumă totală de lei din care taxa pe valoare adăugată în sumă de **lei**;

emise de către PF, cod fiscal , reprezentând servicii de consultanță conform **contractului nr.1**.

Cele două facturi cuprind la rubrica beneficiar, atât datele de indentificare ale SC SRL actuală **SC B SRL**, cât și codul unui operator intracomunitar din statul membru Italia.

Având în vedere faptul că, cele două facturi în baza cărora contestatoarea și-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoare adăugată, conțin două coduri de înregistrare ale cumpărătorului de servicii, ambele fiind valide, respectiv unul al unui operator intracomunitar și unul al societății, organele de inspecție fiscală nu au putut stabili cine este beneficiarul serviciilor facturate de către PF.

De asemenea, a constatat că pe cele două facturi, mai sus menționate, este înscris contractul de consultanță nr.1/, societatea neprezentând respectivul contractul de prestări servicii în timpul verificării. Societatea a prezentat organelor de inspecție fiscală alte două contracte de consultanță și anume nr. și nr. - contracte la care nu se face referire în facturile externe/invoce nr. și nr. Totodată, organele de inspecție fiscală menționează că respectivele contracte nu au număr de înregistrare la nici una dintre părțile contractante, astfel că nu se poate stabili cu exactitate data la care au fost încheiate.

Urmare a verificărilor efectuate organele de inspecție fiscală au stabilit că au fost încălcate prevederile art.145, alin. (2) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, neacordând dreptul de deducere a taxei pe valoare adăugată aferentă facturile externe/invoce nr. și nr..

Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr., organele de inspecție fiscală au respins la rambursare suma de lei .

În drept, sunt incidente prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„ART. 145, alin.(2):

Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operatiuni taxabile;”

„ART. 146

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul sau, să dețină o factura care să cuprindă informațiile prevazute la art.155, alin. (5);”

Coroborat cu prevederile art.3, alin. (4) din Ordinul nr. 29/2003 privind aplicarea prevederilor H.G. nr.831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiara și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, se precizează:

” (4) Pe facturile fiscale care se utilizează pentru prestări de servicii se vor menționa, în mod expres, numărul și data contractului, respectiv ale comenzii, în cazul prestarilor de servicii ocazionale care nu au la bază un contract.”

Potrivit reglementărilor legale de mai sus, se reține faptul că **SC B SRL**, poate să își exercite dreptul de deducere al taxei pe valoare adăugată, dacă serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile, dacă prestările de servicii i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă cu factura fiscală, care cuprinde informațiile prevăzute de lege.

Prin urmare, persoanele impozabile pot beneficia de dreptul de deducere a taxei pe valoare adăugată aferentă prestărilor de servicii, dacă fac dovada realității și necesității acestora pentru nevoile firmei și dacă facturile fiscale sunt corect întocmite.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, se reține că **SC B SRL** și-a dedus taxa pe valoare adăugată aferentă facturilor externe/invoce nr. și nr. emise de către PF în baza contractului nr. înscris pe facturile mai sus menționate, contract care nu a fost prezentat organelor de inspecție fiscală, deoarece așa cum precizează și contestatoarea acesta nu există.

SC B SRL a prezentat organelor de inspecție fiscală alte două contracte la care nu se face referire în facturile externe/invoce nr. și nr. emise de către PF și care nu au număr de înregistrare la nici una dintre părțile contractante. Întrucât cele două contracte mai sus menționate nu fac obiectul facturilor emise de către PF, se reține că simpla înregistrare în contabilitate a taxei pe valoare adăugată înscrisă pe facturile fiscale nu este suficientă pentru deducerea acesteia, în cazul în speță.

De asemenea, sunt incidente prevederile art.6 din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care precizează:

„ ART. 6

Exercitarea dreptului de apreciere

Organul fiscal este îndreptătit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiata pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză”.

Având în vedere cele de mai sus, se reține că societatea pentru a justifica dreptul de deducere a taxei pe valoare adăugată aferentă operațiunilor de prestări servicii înregistrate (consultanță), pe lângă faptul că nu a putut prezenta contractul înscris în facturile externe/invoce nr. și nr., nu a prezentat nici alte documente privind prestarea efectivă a acestor servicii de consultanță în folosul operațiunilor sale taxabile, în scop economic, respectiv situații de lucrări, procese verbale de recepții, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, studii de piață sau orice alte materiale corespunzătoare.

Astfel, în contextul de mai sus, organele de inspecție fiscală nu au putut stabili realitatea și utilitatea serviciilor înscrise în facturile externe/invoce nr. și nr. emise de către PF dacă aceste servicii au fost achiziționate pentru nevoile firmei, destinate realizării de operațiuni impozabile.

În luarea deciziei privind respingerea dreptului de deducere pentru taxa pe valoare adăugată, înscrisă în facturile fiscale care fac obiectul analizei, sunt incidente și prevederile art.11, alin (1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se arată:

„La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.”

În ceea ce privește susținerea contestatoarei referitoare la faptul că contractul nr.1/20.06.2007 a fost înscris eronat în facturile mai sus menționate, nu se poate reține în soluționarea cauzei, deoarece nu modifică constatările organelor de inspecție fiscală.

De asemenea, referitor la susținerea contestatoarei cu privire la faptul ”că acel cod IT02958300960 care apare în cele două facturi reprezintă o eroare care nu afectează exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoare adăugată”, nu poate fi reținută în soluționarea cauzei, deoarece organele de inspecție fiscală nu au putut stabili cine este beneficiarul serviciilor facturate de către PF, ambele coduri fiind valide, respectiv unul al unui operator intracomunitar și unul al societății.

Referitor la afirmația contestatoarei potrivit căreia organele de inspecție fiscală au invocat prevederile adresei A.N.A.F. nr., care nu sunt cunoscute contribuabililor, menționăm că aceste prevederi sunt prevăzute în Decizia nr.V/15.01.2007 emisă de Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la aplicarea dispozițiilor art.21 alin.(4) lit.f) și ale art.145 alin. (8) lit.a) și b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, precum și ale art.6 alin.(2) din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, publicată în Monitorul Oficial nr.732/30.10.2007.

Urmare celor prezentate, organele de inspecție fiscală au stabilit în mod corect că, societatea nu are drept de deducere pentru taxa pe valoare adăugată în sumă de lei aferentă facturilor externe/invoce nr. și nr. emise de către PF în baza contractul nr..

În consecință, organele de inspecție fiscală în mod legal au respins la rambursare taxa pe valoare adăugată în sumă de lei, motiv pentru care contestația urmează a fi respinsă.

Pentru considerentele menționate mai sus și în baza art.11, ali(1), art.145 și art.146 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art.3, alin. (4) din Ordinul nr.29/2003 privind aplicarea prevederilor H.G. nr.831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, precum și art.6 și art.216 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE

Respingerea contestației formulată de **SC B SRL** , ca neântemeiată, pentru suma **lei**, reprezentând taxa pe valoare adăugată respinsă la rambursare.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul, în termen de 6 luni de la comunicare, conform procedurii legale.

